

Meztelen diplomaták

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 49. szám, 2020. december 4.

A Petőfi Irodalmi Múzeum főigazgatója múlt héten megjelent cikkében lázasan fejtegette, hogy Európa Soros György gázkamrája, ahol a konzervatív emberek mint új zsidók fulladoznak. Világos, hogy a szerző mit akart mondani, de az mégiscsak szörnyű, hogy egy ember, aki amúgy írással foglalkozik, irodalmi múzeumot irányít, sőt, a kormányfő megbízta az új kulturális stratégia kidolgozásával, miért nem képes világosan kifejezni magát, és miként kerülhet olyan helyzetbe, hogy akkor is zsidókat emleget, amikor nem akar. Hát hogy lesz így használható kulturális felépítmény? Milyen lesz az a művészeti világ, amelyikben a főnök nem képes kifejezni magát, és egy olyan egyszerű gondolatot, hogy elnyomva érzi magát, csak úgy tud elmondani, hogy abba belekever gázkamrát, Sorost, Hitlert, miegyebeket.

Lapzártakori hírek szerint Demeter visszavonta írását. Hogy miként kell visszavonni, mondjuk, egy proklamációt, felhívást, arról van elképzelésem. De hát Demeter írásának műfaja publicisztika, ami az egyik legszemélyesebb műfaj. Lényege, hogy a szerző legbensőjéből fakad. Megmutatja, írója meghatározott időben hogyan látja a világot. Ilyenformán az idővel küzd, hogy egy pillanatra megállítva megmutassa, mi számára a legfontosabb. Éppen ezért az ilyen írások természetükből adódóan visszavonhatatlanok.